

متن پرسش

عرض سلام و ادب استاد: در ماه مبارک حس عجیبی برایم تجربه می‌شود شاید خیلی ساده ولی شیرین، حس نزدیکی به خدا، در محضر او بودن، و درک و لمس محبت و مغفرت او. همیشه انتظار می‌کشم برای این ماه چرا که تنها در این ماه می‌توانم رحمت خدا را لمس و درک کنم. اما در بقیه روزهای سال خیلی وقت‌ها حس می‌کنم دیگر آن رحمت، به آن شدت در دسترس نیست و دل‌تنگ می‌شوم و عموماً غیر از ماه مبارک آنقدر که از خدا خوف دارم و جلال و عظمتش را درک می‌کنم نمی‌توانم امید به رحمتش داشته باشم. نمی‌دانم چطور بگویم، دلم می‌خواهد در طول سال بتوانم همان خدایی که در ماه مبارک می‌بینم، درک کنم. آیا می‌توان کاری کرد، انسی که در این ماه ایجاد می‌شود ادامه پیدا کند؟ آیا این حس خاص ماه مبارک است؟ نمی‌دانم دقیقاً چگونه بیان کنم ولی انگار انسان باری دیگر هود را در نسبت با حق می‌ابد، چگونه می‌توان از این نسبت احیا شده پاسداری کرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! «اول قدم آن است که او را یابی / آخر قدم آن است که با او باشی». و از این جهت فرموده‌اند ماه رمضان، «آغاز» است تا تقوا را که همان خودنگهبانی است در آن میدان احساس کنیم و به لطف الهی در طول سال در آن بستر خود را ادامه دهیم. موفق باشید